Dosarul: nr.2rc-31/24(2-23147495-02-2rc-22012024)
Instanța de fond: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător - V. Gîrleanu

D E C I Z I E

25 aprilie 2024 municipiul Chişinău

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Chişinău

Avînd în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Anatol Pahopol
Judecătorii: Ruxanda Pulbere și Dorin Dulghieru

examinând în ordine de recurs, fără participarea părților, recursul declarat de către OCN ”*****” SRL împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către OCN ”*****” SRL împotriva OCN ”*****” SRL cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, -

C O N S T A T Ă:

Poziția instanței de fond:

1. La data de 16.10.2023, OCN ”*****” SRL s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva OCN ”*****” SRL cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, a solicitat reclamantul OCN ”*****” SRL aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, ce aparține pârâtului, în limita valorii acțiunii.
3. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, cererea de asigurare a acțiunii depusă de către OCN ”*****” SRL a fost respinsă, ca neîntemeiată.
4. La data de 02.01.2024, OCN ”*****” SRL a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, solicitând casarea integrală a acesteia și admiterea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.

Argumentele părților:

5. În motivarea cererii de recurs, recurent a invocat că, nu este de acord cu încheierea instanței de fond, o consideră neîntemeiată și pasibilă casării.

6. Afirmă că, așa cum a menționat în cererea de chemare în judecată, reieşind din decizia ASP din 13.05.2023 privind înregistrarea începerii procedurii de reorganizare, din raportul de activitate a administratorului OCN ”*****” SRL din 10.08.2023, din hotărîrea privind convocarea adunării asociaţilor din 25.08.2023 şi notificarea nr.250823 din 25.08.2023 OCN ”*****” SRL, a devenit în incapacitate de plată şi intenţionează iniţierea procedurii de lichitare a companiei, evident fapt că, extragerea mijloacelor financiare de pe conturi, va duce direct la neexecutării a unei posibile hotărîri judecătoreşti irevocable.
7. Astfel, în vederea protejării drepturilor legitime ale reclamantului, ţinând cont de comportamentul pârâtului în circumstanţele expuse supra şi în vederea asigurării acţiunii, consideră imperial şi vitală necesitatea de aplicare de către instanţă a măsurilor de asigurare a acţiuni prin care să fie aplicate măsura asiguratorie, sechestru, asupra contului bancar a pârâtului în limita valorii acţiunii, or, neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea unei eventuale hotărîrii judecătoreşti.
8. Susține că, având în vedere că asigurarea acţiunii civile este o măsură prevăzută de lege, care poate fi dispusă în vederea realizării scopului pentru care a fost concepută, asigurarea executării eventualei hotărâri, din considerentul că neaplicarea măsurilor de asigurare ar face imposibil executarea unei eventuale hotărâri judecătoreşti, sau cel puţin ar crea serioase dificultăţi în cadrul executării, consideră în speţă, necesitatea protejării interesului părţii reclamantei de a obţine executarea hotărârii într-un termen rezonabil, prevalează dreptul părţii pârâte de a dispune liber de toate atributele dreptului de proprietate.

Verificarea termenului de declarare a recursului:

9. În conformitate cu prevederile art.425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.
10. La caz, Colegiul civil a constatat că încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, a fost comunicată recurentului la data de 20.12.2023, potrivit scrisorii de expediere /f.d.46/, contestată cu recurs la data de 27.11.2023, iar astfel, Colegiul civil constată că recursul este depus în interiorul termenului legal.

Aprecierea instanței de recurs:

11. Analizând argumentele invocate în cererea de recurs în raport cu materialele cauzei, Colegiul civil al Curţii de Apel Chișinău consideră recursul pasibil respingerii cu menținerea încheierii contestate, reieșind din următoarele considerente.
12. În acord cu prevederile art.424 alin.(1) Cod de procedură civilă, curțile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.
13. În conformitate cu prevederile art.426 alin.(3) Cod de procedură civilă,

recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinței la recurs, fără examinarea admisibilității şi fără participarea părților.
14. Potrivit art.427 lit.a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul şi să mențină încheierea.
15. La caz, Colegiul civil a stabilit că, la data de 16.10.2023, OCN ”*****” SRL s-a adresat cu cererea de chemare în judecată împotriva OCN ”*****” SRL cu privire la încasarea sumei de 54631,30 lei cu titlul de împrumut în baza contractului de împrumut nr.***** din 23.12.2022, sumei de 3094,77 lei cu titlu de dobândă contractuală, sumei de 26305,94 lei cu titlu de rata dobânzii, precum și încasarea cheltuielilor de judecată.
16. Concomitent cu depunerea acțiunii, în scopul asigurării acțiunii, a solicitat reclamantul OCN ”*****” SRL aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii, prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești ce aparține pârâtului, în limita valorii acțiunii.
17. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, cererea de asigurare a acțiunii depusă de către OCN ”*****” SRL a fost respinsă.
18. Colegiul civil observă că, pentru a respinge cererea de asigurare a acțiunii, judecătorul a concluzionat că, din materialele cauzei nu se evidențiază și nu se probează intenția de eschivare a pârâtului de la executarea eventualei hotărâri judecătorești, iar simpla citare a prevederilor legale care se referă la temeiurile asigurării acțiunii și măsurile de asigurare a acțiunii poartă doar un caracter declarativ și nu sunt suficiente pentru a convinge judecătorul de a dispune aplicarea măsurii de asigurare sub formă de sechestru.
19. La data de 02.01.2024, OCN ”*****” SRL a contestat cu recurs încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, solicitând casarea integrală a acesteia și admiterea cererii de aplicare a măsurii de asigurare a acțiunii.
20. În conformitate cu prevederile art.5 CPC, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanța de judecată în modul stabilit de lege, pentru a-şi apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile şi interesele legitime.
21. În conformitate cu prevederile art.174 alin.(1) CPC, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeași zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărîrea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărîrii judecătorești.
22. În conformitate cu prevederile art.175 alin.(1) CPC, în vederea asigurării acțiunii, judecătorul sau instanţa este în drept: a) să pună sechestru pe bunurile sau

pe sumele de bani ale pîrîtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; a[1]) să noteze acțiunea, în registrele de publicitate prevăzute de lege, în raport cu drepturile pîrîtului; b) să interzică pîrîtului săvîrșirea unor anumite acte; c) să interzică altor persoane săvîrșirea unor anumite acte în privința obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pîrît sau îndeplinirea unor alte obligații față de el; d) să suspende vînzarea bunurilor sechestrate în cazul intentării unei acțiuni de ridicare a sechestrului de pe ele (radierea din actul de inventar); e) să suspende urmărirea, întemeiată pe un document executoriu, contestat de către debitor pe cale judiciară. Alineatul (2) al aceluiași articol statuează că, judecătorul sau instanţa dispune, la cererea participanților la proces, aplicarea şi a altor măsuri de asigurare a acțiunii care să corespundă scopurilor specificate la art.174. Pot fi admise concomitent mai multe măsuri de asigurare a acțiunii dacă valoarea bunurilor sechestrate nu depășește valoarea acțiunii.

23. Totodată, Colegiul reiterează și prevederile art.177 alin.(1) CPC, care reglementează expres că cererea de asigurare a acțiunii urmează să conțină motivele şi circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii. Or, sarcina probațiunii admisibilității aplicării măsurii de asigurare a acțiunii în sensul definit la art.174 CPC este pusă în sarcina recurentului.

24. Astfel, raportând prevederile normelor enunțate la circumstanțele speței, Colegiul conchide că prima instanță corect și întemeiat a concluzionat că cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către OCN ”*****” SRL este neîntemeiată și urmează a fi respinsă.

25. Or, reclamantul OCN ”*****” SRL, având obligația probațiunii în judecată, nu a prezentat, în sensul art.118 alin.(1) CPC, probe concludente şi admisibile, care să dovedească faptul că neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, în cazul unei eventuale soluții de admitere a acțiunii. Or, iminența riscurilor în asigurarea cărora este admisă aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii , urmează a fi obiectiv justificată, în modul admis de probațiune judiciară.

26. Așadar, argumentele recursului invocate supra nu pot fi reținute, or, reclamantul a înaintat cerințe de aplicare măsurilor prin aplicarea sechestrului asupra mijloacelor bănești, ce aparține pîrîtului în limita revendicărilor din acțiune, fără a invoca, argumenta şi justifica existenta indiciilor, că neaplicarea măsurilor respective ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești, după cum statuează art.174 CPC, adică argumente justificative în care rezidă necesitatea aplicării măsurilor de asigurare, şi anume, eventuale indicii referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului care s-ar putea eschiva de la executarea hotărârii judecătorești și eventual a pune obstacole în privința executării ei. Or, argumentul că pârâtul nu își onorează obligațiunile nu poate fi un indiciu incontestabil de imposibilitate a executării hotărârii.

27. Astfel, reieșind din situația de fapt menționată, raportată la textele de lege enunțate, se concluzionează că cerințele enunțate de asigurare sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, prin urmare fiind calificate drept neîntemeiate şi pasibile de a fi respinse.
28. În acest sens a statuat Plenul Curții Supreme de Justiție la pct.32 din Hotărârea Plenului nr.32 din 24.10.2003 cu privire la aplicarea de către instanțele judecătorești a legislației ce reglementează asigurarea acțiunii la judecarea cauzelor civile, că ținând cont de faptul că temeiurile asigurării acțiunii nu sânt enumerate expres în art.174 CPC, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. Această necesitate poate rezulta din pericolul de dispariție, degradare, înstrăinare sau risipire a bunului, proastă administrare a averii etc. Prin urmare, examinând cererea de asigurare a acțiuni, instanța urmează, în fiecare caz concret, să verifice obiectul şi temeiul acțiuni principale, să determine natura litigiului, să verifice argumentele reclamantului referitoare la acțiunile cu rea-credință ale pârâtului de înstrăinare a bunurilor, care ar putea pune obstacole în privința executării viitoarei hotărâri judiciare.
29. La fel, Colegiul reiterează că, instanța de judecată, realizând o ingerinţă în exerciţiul dreptului de proprietate în condiţiile admise de lege, are inter alia obligaţia de a menţine un just echilibru dintre interesul general al comunităţii şi imperativele de salvgardare a interesului individual (Sporrong şi Lonnroth §69). Or, interesul general nu trebuie realizat pe seama interesului individual, ultimul urmând a suporta o sarcina specială şi exorbitantă sau disproporționată (Erkner şi Hofauer c. Austriei nr.16/1986/114/162 din 23.04.1987 §75, 79), motiv din care cererea de aplicare a sechestrului pe mijloacele bănești ale intimatului, urmează a fi respinsă ca fiind vădit neîntemeiată, reprezentând în esență o modalitate de exercitare abuzivă a drepturilor procesuale.
30. Colegiul mai reține că, potrivit jurisprudenței Curții Constituționale, legislația națională, trebuie să indice cu o claritate rezonabilă, scopul şi modalitatea de exercitare a discreției relevante acordate autorităților publice, pentru a asigura persoanelor nivelul minim de protecție la care cetățenii au dreptul în virtutea principiului preeminentei dreptului într-o societate democratică (hot. CC nr.26 din 23.11.2010, hot. CC 12 din 14/05/2015). Or, într-un stat democratic de drept protejarea şi promovarea drepturilor şi libertăţilor omului, constituie un principiu fundamental, deziderat suprem (hot. CC nr. 241/29 din 27.12.2004).
31. Raportând principiile constituționale menționate supra, la circumstanțele speței, Colegiul ajunge la concluzia că aprecierea subiectivă a riscului imposibilității executării eventualei hotărâri judecătorești, în lipsa unor argumente clare și obiectiv justificate, reprezintă o modalitate defectuoasă de înfăptuire a justiției contrară principiului constituțional al legalității în sensul definit de Curtea Constituțională, ”latitudinea judecătorului” trebuie să fie determinată de o

motivație obiectiv justificată, judecătorul având obligația legală, desprinsă din exigențele unui proces echitabil în sensul art.6 din CEDO, nu doar de a ”cita” prevederile legale și principiile de judecare aplicabile speței, dar de a indica circumstanțele concrete care justifică aplicabilitatea acestora, unei spețe concrete.
32. În continuarea ideii prefigurate, Colegiul civil reiterează că, principiul legalității are drept consecință obligativitatea respectării legilor, inclusiv de către forul legislativ suprem al statului, această exigență fiind impusă nu doar indivizilor sau persoanelor juridice, ci și autorităților și instituțiilor publice. În măsura în care legalitatea vizează actele agenților publici, este important ca aceștia să acționeze în limita atribuțiilor care le-au fost acordate (hot. CC 22/2015), instanțele de judecată nefiind o excepție în acest sens. Or, în conformitate cu prevederile art.118 alin.(1) CPC, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale, instanța de judecată în conformitate cu prevederile art.9 CPC, revenindu-i un rol diriguitor în organizarea și desfășurarea procesului judiciar civil, determinat de principiul contradictorialității și egalității în drepturi a participanților cărora le aparține disponibilitatea în drepturi, art.art.26, 27 CPC, motiv din care intervenția instanței în exercitarea unor drepturi procedurale în locul părții sau exonerarea arbitrară de sarcina probațiunii este inadmisibilă. În speță, iminența riscului de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judiciare, determinat de imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești, nu a fost dovedită în modul admis de probațiune judiciară.
33. Astfel, Colegiul ajunge la concluzia că încheierea contestată este adoptată în conformitate cu normele de drept procedural care reglementează acțiunile instanței la acea fază a procesului şi cu aprecierea completă a tuturor probelor şi a circumstanțelor referitoare la temeiul de asigurare a acțiunii, motiv pentru care încheierea contestată urmează a fi menținută ca fiind legală şi întemeiată.
34. Or, principiul preeminenței dreptului inserat în preambulul Convenției Europene şi Statutul Consiliului Europei, constituind în același timp atît un important impuls la adoptarea Convenției (Golder c. Regatului Unit al Marei Britanii, nr.4451/70 din 21.02.1975, par.34, f.d.30), cît şi parte integrantă a Convenției în conformitate cu prevederile art.31 alin.(2) al Convenției de la Viena, nu poate fi neglijat la soluționarea pricinilor civile potrivit prevederilor art.12 CPC.
35. În contextul celor expuse, Colegiul Civil constată justețea concluziei instanței de fond de respingere a cererii de aplicare a măsurilor de asigurarea acțiunii, deoarece, după cum s-a indicat mai sus, cerințele reclamantei de asigurare a acțiunii sunt nemotivate în fapt, nefiind indicate careva motive plauzibile, reclamantul limitându-se doar la unele aprecieri și expuneri formale, motiv pentru care Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat și a menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023.
36. În conformitate cu prevederile art.427 lit.a), art.428 Cod de procedură civilă,

Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ, -

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de către OCN ”*****” SRL.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 27.11.2023, emisă în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de către OCN ”*****” SRL împotriva OCN ”*****” SRL cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia nu se supune nici unei căi de atac.

Judecătorul Anatol Pahopol

Judecătorii: Ruxanda Pulbere

Dorin Dulghieru